

Johann Wolfgang von Goethe,
 Limoj de Grenzen der Menschheit
 l'homaro

*tradukita de Alexander
 Taussig*

Se la praega
 Sankta la patro

 El nuboj rulsonaj
 Sendas fulmbenojn
 Super la teron,
 Mi de l'vestaĵo
 Lia la randon
 Kisas timeme,
 Fidon en brusto.

Ĉar kun la dioj
 Sin ne komparu
 Homa estaj'!
 Se lia verto
 Tuŝas la stelojn
 Tiam nenie
 Plandoj malcertaj
 Povas sin kroĉi
 Kaj kun li ludas
 Nuboj kaj ventoj.

Se li kun ostoj
 Firmaj, fortikaj
 Staras sur tero
 Daŭre fondita,
 Li ne kapablas
 Eĉ sin kompari
 Nek kun la kverko
 Nek kun la vito.

Kio distingas
 Diojn de l'homoj?
 Ke antaŭ tiuj
 Migras ondaro,
 Eterna torent':
 Ondo nin levas,
 Ond' nin englutas,
 Ni alfundiĝas.

...

Johann Wolfgang von Goethe,
 de Grenzen der Menschheit

Wenn der uralte
 Heilige Vater
 Mit gelassener Hand
 Aus rollenden Wolken
 Segnende Blitze
 Über die Erde sät,
 Küß' ich den letzten
 Saum seines Kleides,
 Kindliche Schauer
 Treu in der Brust.

Denn mit Göttern
 soll sich nicht messen
 Irgendein Mensch!
 Hebt er sich aufwärts
 Und berührt
 Mit dem Scheitel die Sterne,
 Nirgends haften dann
 Die unsichern Sohlen,
 Und mit ihm spielen
 Wolken und Winde.

Steht er mit festen,
 Markigen Knochen
 Auf der wohlgegründeten
 Dauernden Erde;
 Reicht er nicht auf,
 Nur mit der Eiche
 Oder der Rebe
 Sich zu vergleichen.

Was unterscheidet
 Götter von Menschen?
 Dass viele Wellen
 Vor jenen wandeln,
 Ein ewiger Strom:
 Uns hebt die Welle,
 Verschlingt die Welle,
 Und wir versinken.

...

Johann Wolfgang von
 Goethe,
 Grenzen der
 Menschheit

*tradukita de Alexander
 Taussig*

Se la praega
 Sankta la patro
 Trankvilamane
 El nuboj rulsonaj
 Sendas fulmbenojn
 Super la teron,
 Mi de l'vestaĵo
 Lia la randon
 Kisas timeme,
 Lin konfidante.

Ĉar kun la dioj
 Sin ne komparu
 Homa estaj'!
 Tuŝas la stelojn
 Tiam nenie
 Plandoj malcertaj
 Povas sin kroĉi
 Kaj kun li ludas
 Nuboj kaj ventoj.

Se li kun ostoj
 Firmaj, fortikaj
 Staras sur tero
 Daŭre fondita,
 Li ne kapablas
 Eĉ sin kompari
 Nek kun la kverko
 Nek kun la vito.

Kio distingas
 Diojn de l'homoj?
 Ke antaŭ tiuj
 Migras ondaro,
 Eterna torent':
 Nin ondo levas,
 Ĝi nin englutas,
 Ni alfundiĝas.

...

Rondo malvasta
 Vivon limigas
 Nian kaj multaj
 Generacioj
 Daŭre viciĝas
 Al ĉeno senfina
 De la ekzisto.

Ein kleiner Ring
 Begrenzt unser Leben.
 Und viele Geschlechter
 Reihen sich dauernd
 An ihres Daseins
 Unendliche Kette.

Rondo malvasta
 Vivon limigas
 Nian kaj multaj
 Generacioj
 Daŭre viciĝas
 Al ĉeno senfina
 De la ekzisto.

*Traduko de la Germana poemo "Grenzen der Menschheit" de JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 - †1832-03-22) en Esperanton de ALEXANDER TAUSSIG (*1865-08-24).*

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 - †1832-03-22).*

Arg-493-960 (2009-08-17 12:42:26)

*Traduko de la Germana poemo "Grenzen der Menschheit" de JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 - †1832-03-22) en Esperanton de ALEXANDER TAUSSIG (*1865-08-24).*

Arg-493-962 (2009-08-17 16:05:33)

Arg-493-961 (2009-08-17 13:25:21)

Pri la tradukinto Alexander Taussig vidu la vikipedian retejon http://eo.wikipedia.org/wiki/Alexander_Taussig. Lia traduko troviĝas en www.literaturo.dk, en <http://www.literaturo.dk/limoj.htm>.

Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en tiu versio - kompare al al traduko de A. Taussig, la trian kaj la lastan linion de la unua strofo.